

Sygn. akt V U 448/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2013 r. w Kaliszu

odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 25 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zwrot składek

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 25 marca 2013 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż odwołująca D. K. nabyła prawo przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w miesiącu styczniu 2013 r., do proporcjonalnego jej zmniejszenia stosownie do długości przypadającego w tym miesiącu okresu czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił D. K. zwrotu składek na ubezpieczenia społeczne za miesiąc styczeń 2013 r. przyjmując, iż składki za ten miesiąc nie podlegały proporcjonalnemu zmniejszeniu z uwagi na okres orzeczonej czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła D. K. wnosząc o zmianę decyzji i zobowiązanie organu rentowego do zwrotu nienależnie opłaconych składek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca D. K. rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie doradztwa prawnego. Za miesiąc październik 2012 r. odwołująca podwyższyła podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe do kwoty 8 742,05 zł i od takiej podstawy zaczęła opłacać składki na te ubezpieczenia. Od takiej podstawy opłaciła składki w pełnej wysokości za miesiąc styczeń 2013 r. Za okres 7.01. – 31.01.2013 odwołująca miała orzeczoną czasową niezdolność do pracy z powodu choroby i za ten okres ZUS wypłacił zasiłek chorobowy.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. nr 137 poz. 887 z póź. zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. W przepisie tym określona została dolna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Podstawę taką, zgodnie z przepisami art.18 ust. 9 i 10 ustawy, zmniejsza się proporcjonalnie do długości okresu czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby jeżeli ubezpieczony z tego tytułu spełnia warunki do przyznania zasiłku chorobowego. Wskazane wyżej uregulowania zawarte w art. 18 ust. 9 i 10 powołanej ustawy stanowią wyjątki od reguły wyrażonej w art. 18 ust. 8 te same ustawy i pozwalają na proporcjonalne pomniejszenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność. Wyjątkowość ust. 9 i 10 nie sprowadza się jednak do zawężenia możliwości proporcjonalnego pomniejszenia jedynie najniższej podstawy wymiaru składek, lecz tylko do wskazania, iż nawet najniższa podstawa wymiaru może ulec proporcjonalnemu obniżeniu.

W ocenie sądu normy te nie odbierają ubezpieczonym, którzy zadeklarowali składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w rozmiarze przekraczającym ustawowe minimum, prawa do proporcjonalnego zmniejszenia podstawy wymiaru składki w miesiącu w którym nastąpiło objęcie ubezpieczeniami, bądź – jak było w niniejszej sprawie - w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca. Skoro prawo takie zachowują osoby deklarujące minimalną podstawę wymiaru składek, to tym bardziej winni z niego korzystać ubezpieczeni wnoszący składki wyższe od minimalnych. Taki pogląd zawarł Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie III AUa 2177/10. Sąd rozpoznający odwołanie w pełni ten pogląd podziela.

Mając na uwadze powyższe orzec należało jak w sentencji wyroku. Przesądżając kwestie dopuszczalności zastosowania zasady proporcjonalności wymiaru składek, sąd tym samym uznał prawo odwołującej do dochodzenia zwrotu nadpłaconych składek.